

Симо Додеровић

ГОРШТАК

Ја горштак из села Мароваца
Дошо сам од оваца
Са високих планина
Из бескрајних ширина
Кроз које немирни потоци скакућу
А шуме и ливаде тихо шапућу
Оставих љепоте свога краја
И дођох ђе се Дунав са Савом спаја..
Ђе људи живе у кавезе
Који са природом немају везе
Нит знају кад је љето ни зима
Нити су свесни смрада и дима
Сва су им чула отупљела
Откад оставише своја села
Живот пролази поред њих
Бесмислен, безличан и врло тих
А они кроз живот благо нама
Пролазе скупим лимузинама...
Додају гас и стално журе
Док поред себе самих пројуре.